

ожени около Шибка! Събиратъ си вѣщата, запрягатъ кола-
та, тѣршуватъ, бѣгатъ, ще се изтѣпчатъ единъ другъ! Цѣли
първане вече се поточиле чрѣзъ прохода. *) Генералъ Сто-
летовъ дигналъ дружинитѣ и планинската батарея отъ биву-
ака и ги извадилъ задъ селото по Карловския пѣтъ, дѣто и
избралъ позиция, за да посрѣщне неприятеля. Една сотня
казаки, подъ командата на есаула **) Кирилова, проводиле
на разѣздъ. До мръкване чакъ престояхме на избраната отъ
най напредъ позиция. Нѣ отъ послѣ генерала намѣри, спо-
редъ нѣкои свои съображения, че позицията не е до тамъ
подгодна и, като замина селото, расположи отряда на полови-
ната склонъ на височината, която се намира надъ селото.
Дѣйствително, че и не би било съвсѣмъ на мѣстото си, да
се защитава съ малко войска едно село, още повече когато
има между селото и отряда множество жители, които въ слу-
чай на несполука и че стане нужда да се отстъпва, произ-
веде би неминуема бѣркотия и безрѣдица и притѣснявале би
движенията и дѣйствиата на войската.

Когато се смръкна, азъ си отидохъ на квартирата за да
се разпорѣдѣмъ относително събирането на вѣщата си, а че
освѣтявъ това, бѣхъ гладенъ и уморенъ. Искаше ми се да си
поотпочина; сутрѣ, непременно ще има вѣщо, слѣдователно
търбва да съмъ на шрекъ.

Не се мина и половинъ часъ, проважда за мене Сто-
летовъ. Олѣтвамъ се. Генерала съ щаба наедно разполо-
жилъ се на голата поляна до една могила отъ крайнитѣ
градини на селото. Тукъ за голѣмо удоволствие и удивление.
Срѣщнахъ Александра Александровича Нарішкина, а заедно
съ него и доктора, члена отъ Старо-Загорското градско
управление, когото азъ, признавамъ се, смѣтахъ отдавна

*) Най любопитното е, че когато се върщахъ отъ Казанлъкъ за
Шибка, на 4 версти разстояние до селото, натикнахъ се на цѣла ордия
Казанлъшки жители, които се върщаха въ Казанлъкъ съ колата и цѣла-
та си покѣщнина. Тѣ си помислили, че слѣдъ моитѣ 3 роты ще се дигне
цѣлия отрядъ и изново ще завземе Казанлъкъ.

**) Офицерски чинъ. Казацитѣ иматъ особни названия на офицер-
скитѣ чинове. (прев.)